

18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1879. — ΑΡΙΘ. 112

Τὸ Δελτίον δίδεται δωρεάν πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς των. Ἀπὸ τοὺς μὴ τοιοῦτους τιμᾶται ἐτησίως: Ἐν Ἀθῆναις φρ. 4. — ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 25. — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 7. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1542. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Δ'. Τόμος Ζ'. 18 Φεβρουαρίου 1879. Ἀρ. 164 (112). Λεπτά 20. Ἀθήναις, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, δόξας Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τοῦ ὑπουργείου τοῦ πολέμου ἐπὶ ἐπαναστάσεως. — Λουκῆς Λάρας, ὑπὸ Δ. Βικέλα (συν.). — Βίος: Ἐδισον τοῦ ἑφευρετοῦ. — Πυχόρα ἐν Ἀθῆναις ἐν ἔτει 1854. — Μέσα συγκοινωνίας τῶν λαῶν. — Παρασκευή. — Τελείας φραγίδεος γυνή. — Ἀθλον δυσμορφίας. — Γνώμαι καὶ κσιφεῖς ἡθικαὶ τοῦ δονκὸς Δελα-Ρόσφουκ. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθείαι. — Σημειώσεις. — Ὑγιεινὴ. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

1543. A. Debay. Ὑγιεινὴ καὶ φυσιολογία τοῦ γάμου, ἥτοι φυσικὴ καὶ ἱατρικὴ ἱστορία τῶν συζύγων. Μετάφρασις ἐκ τῆς 102ας γαλλικῆς ἐκδόσεως ὑπὸ Τιμολεόντος Καρραρᾶ, διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς. Ἐν Ἀθῆναις, τύποις Ἀδελφῶν Βαρβαρροῦ. 1879, 8ον, σ. 280, δρ v.3.

1544. Ἀλέξανδρου Μαυροκορδάτου τοῦ Ἑξ ἀπορρήτων ἐπιστολὰς Ρ'. Ἐκδίδονται ἐπιστὰς Θ. Λιθαδᾶ. Τεργίστη, τόποις τοῦ Ἀδιστρογγυρικού Λούδ, 1879, 8ον, (Περιεχόμενα: Προλεγόμενα, σελ. πβ'. Βίος: Ἀλέξανδρου Μαυροκορδάτου τοῦ Ἑξ ἀπορρήτων, σελ. πγ'-ρι'. Παράρτημα I. Παράρτημα 2, σελ. ριγ'-ρις. — Ἐπιστολαὶ παιδαγωγικαί, σελ. 41. — Ἐπιστολαὶ οἰκειακαί, σελ. 45-58. — Ἐπιστολαὶ φιλικαὶ καὶ συστατικαί, σελ. 61-90. — Ἐπιστολαὶ πολιτικαί, σελ. 93-104. — Ἐπιστολαὶ ἐκκλησιαστικαί, σελ. 107-131. — Ἐπιστολαὶ ἐπιτιμητικαὶ καὶ παραινετικαί, σελ. 135-141. — Ἐπιστολαὶ διηγηματικαὶ 145-168. — Ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι θ' χυδαῖσι, σελ. 171-185. — Ἐπικριταὶ τοῦ Ἐπιστολίου, ἀπὸ τοῦ 1806). [Συγγραφεὺς τῆς βιογραφίας τοῦ Ἑξ ἀπορρήτων εἶναι ὁ μουσοτραφὴς κ. Γεώργιος Α. Μαυροκορδάτος, πρὸς ὃν καὶ ἀπελίσταται ἡ ἐκδοσις τοῦ λαμπροῦ τούτου συγγράμματος, περὶ τοῦ ὁποῦ ἡ «Κλειψὶς» γράφει τὰ ἑξῆς: «Ο κ. Λιθαδᾶς κατέβαλεν ἀτρεχεῖς πόνους πρὸς ἀντιγραφὴν, ἐξέτασιν καὶ κριτικὴν διόρθωσιν τῶν ἐπιστολῶν. Αἱ βραγχεῖαι κριτικαὶ ἡ ἐρμηνευτικαὶ αὐτοῦ σημειώσεις, αἱ ὑποθεσίμαι ἀπὸ τὸ καίμενον, εἶναι ἀντάξιαι τῆς ἀγαθῆς ὑπολήψεως ἧς ὁ πολυμαθὴς ἡμῶν φίλος ἀπολαύει, ὡς δοκιμώτατος ἑλληνιστής. Ἐν τοῖς προλεγόμενοις ὁ κ. Λιθαδᾶς σκιαγραφεῖ καλλιτεχνικώτατα τὸν φιλολογικὸν βίον καὶ τὰς φιλοσοφικὰς θεωρίας τοῦ Μαυροκορδάτου, ἐπιτηδεύων ὑπὸς λόγου ἀρχαϊκόν, οὗ ἡ ἀνθηρὴ, ἡ ὀρθόπειρα καὶ ὁ λεκτικὸς πλοῦτος εἶναι ἀξιοθαύμαστα. Ἐνδόμυχον ἀληθῶς ψυχαιγωγίαν πρὸς πάντα φίλον φιλομασοῦν ἐμποιεῖ ἡ ἀνάγνωσις τῆς περισπούδαστου ταύτης μελέτης, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους μεστής οὕτης ἐμμερίδου ἀσέβειαν, περιεργιγμένην εἰς φράσεις γλαφυρὰς καὶ εὐτέχνους, καὶ δὴ καὶ μετὰ σπανίας διακεισσομένης φιλοκαλίας. Ο κ. Λιθαδᾶς ἐκθειάζει μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰς πολυὰς καὶ παντοίας ἀρετάς, καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ «γένους» ἀγῶνας τοῦ Μαυροκορδάτου. Ἐξυμνεῖ τὰς φιλοσοφικὰς θεωρίας, τὴν πολιτικὴν βαθύνοιαν καὶ μεγαλοφυΐαν, τὴν ἀνυπόκριτον θεοσεβείαν καὶ τὴν περὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀξιοθαύμαστον αὐτοῦ ἐμπειρίαν. Οὐχὶ ἀλόγως ἀπεκάλεσε μὲ γαν τὸν Μαυροκορδάτον ὁ κλεινὸς ἱστορικὸς Ἀμμυρος. Τότε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος κατετρεγμένο ὑπὸ φοβερᾶς δουλείας ἀλλ' ἀνέδειξε τοῦλάχιστον ἄνδρα, οὕτως ἐκλείσαν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ θόροναν τὴν πενηγυῖαν τοῦ ἑλληνικοῦ συνείδησιν. Λόγῳ ἀρετῆς καὶ παιδείας ὁ Μαυροκορδάτος εἰδείχθη πραγματικῶς μέγας. Ἐτι δὲ μείζον καταρτίζεται τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀνδρὸς πρακτικῶς καὶ πρὸς τοὺς ἐν εἴδει πυρολαμπιδῶν πολιτικοὺς φωστῆρας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδος, τοὺς διατρέποντας ἐπὶ ἀπαιδεύσει, πολιτικῇ διαφύσει καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἡμιστάς τῃς ἰδιωτικαῖς. Μακαρία ἡ Ἑλλάς ἐάν εἶχε σήμερον πολιτικούς γράφοντας τὴν γαλλικὴν ἢ ἄλλην τινὰ ξένην γλῶσσαν ὅπως ὁ Μαυρο-

κορδάτος ἔγραφε τὴν λατινικὴν, τὴν ἰταλικὴν, τὴν γαλλικὴν, τὴν ἀραβικὴν καὶ τὴν περσικὴν, ἡ τοῦλάχιστον ἐάν εἶχε καθηγητὰς ἱκανοὺς μετὰ μακρὰν καὶ πολυχρόνιον μελέτην καὶ παρασκευὴν νὰ γράφουν τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ὅπως ἔγραφεν αὐτὴν αὐτοσχέδιος καὶ ἀπαράσκευος ὁ Μαυροκορδάτος, ἐν μέσῳ τῶν κακουχιῶν καὶ τῶν στερησῶν τῶν ὀθωμανικῶν στρατοπέδων. Σήμερον δὲ ὅποτε ἡ φιλοκέρδεια εἶναι παρὰ τοῖς πολλοῖς τὸ σιωπῆλόν ἑκατέρηρον τῆς ἐπιδεικτικῆς φιλοπατρίας, τίς ἐκ τῶν ἡμετέρων σοφῶν ἀνδρῶν θὰ εἶχε τὴν ἀρετὴν νὰ διδάξῃ ἐν τῇ πατριαρχικῇ σχολῇ ἀμφοῖν, νὰ μοχθήσῃ δὲ ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ χάριν τοῦ «γένους» ὅπως ἔπραξεν ὁ Ἑξ ἀπορρήτων;

Τοιοῦτος ἀνδρὲς ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ παιδεία, μετὰ παρέλευσιν δύο ὁλοκληρῶν αἰώνων, ὑποτυποῦνται διὰ γενικῶν χαρακτήρων καὶ ἐγκωμιάζονται κατ' ἀξίαν ἐν τῇ φιλολογικῇ μελέτῃ, τῇ ἐν εἴδει προλεγόμενων, προτεταγμένη τῶν ἐπιστολῶν. Τοσοῦτον ἐνδόμυχος καὶ εἰλικρινὴς, τοσοῦτον ἀκάθεκτος καὶ εὐγενὲς αἰσθημάτων ἐμπεφορημένος εἶναι ὁ πρὸς τὸν περιέλεπτον ἄνδρα ἐνθουσιασμοῦ τοῦ συγγραφέως τῶν προλεγόμενων, ὥστε ἐνιαχοῦ ἡ φιλολογικὴ μελέτῃ μεταπίπτει λεληθότως εἰς ἀκρατὸν πανηγυρικόν. Τὸ ἀπαράμιλλον ἦθος, ἡ ἀμφιλαφὴ παιδεία, ὁ γνήσιος ἑλληνισμός, τὸ ἀδούλωτον ἔθνικον φρόνημα, ἡ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν εἰλικρινὴς ἀφοσίωσις, ἡ ἀδάμαστος κλησιπνία, ὁλος ἐκεῖνος ὁ διάκοσμος τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἑξ ἀπορρήτων φαίνεται οἷον εἰς ἐμφύσησιν εἰς τὸν ὄψιν καὶ δεινὸν τοῦ ἐπαινέτου κάλαμον ζωογόνου αὔρας παντοίας πνοᾶς, αἰνέτης μεταρραιοῦσαι τὸν ἀναγνώστην εἰς τὰς ὑψηλὰς σφαῖρας τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀποφαίνουσιν αὐτὸν αὐτομάτως συμμετοχὸν καὶ συμμεριστὴν τῆς προσφερομένης λατρείας. Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ ὅτι τινὰ τῶν ἐγκωμίων θὰ νομισθῶσιν ὑπεράγαν ἐκφραστικὰ ὑπὸ τῶν ψυχολογούντων, οὐδεὶς βεβαίως θὰ ἐπικρίνῃ τὸν ἐπαινήτην ἐπὶ ὑπερβάλλοντι ἐγκωμιαστικῇ ζήλῳ. Οἱ σοφοὶ τοῦ Βυζαντίου κατέλιπον ἡμῖν πρότυπα πανηγυρικῶν λόγων, ὧν ἡ ἀπομίμησις ἀραῖζει μόνον πρὸς τοὺς δουλοπρεπεῖς χαρακτῆρας μοναδικῶν δὲ ἐν τῇ καθόλου ἱστορίᾳ πρότυπον ἐσχάτης δουλοφροσύνης καὶ ἀπορήτου κολακείας εἶναι ὁ πρὸς τὸν μωρὸν καὶ ἐλλειπόν αὐτοκράτορα Ἰσαάκιον τὸν Ἀγγέλου πανηγυρικὸς τοῦ ὀνομαστοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν, Μιχαὴλ τοῦ Ἀχορνιάτου. Ἄλλ' ὅσον ἐπονείδιστον εἶναι τὸ ἐξυμνεῖν καὶ ἐκθεῖναι τοὺς φαύλους καὶ μάλιστα τοὺς φαύλους ἡγεμόνας, τοσοῦτον ἐντιμὸν καὶ ἐπαινετὸν τὸ γεραίρειν καὶ ἐγκωμιάζειν τοὺς χρηστῶς καὶ μεγαλοφρόνων πολιτευσάμενους, πολέμους δὲ ὠφελήσαντας τὸ ἴδιον ἔθνος ἐν τοῖς ζωφεροῖς χρόνοις τῆς δουλείας, ἐν μέσῳ βαρβάρων καὶ ἀγνωμόνων δεσποτῶν.

Ἡ προκειμένη βιβλος, ἀναφέρουσα εἰς τὴν μνήμην καὶ τὴν μελέτην τῶν Ἑλλήνων τὸ γεγερῶν ὄνομα καὶ τὰς ἀθανάτους πρὸς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας τοῦ Ἑξ ἀπορρήτων, εἶναι οὐ μόνον καθ' ὅλην ἄλλα καὶ κατ' εἶδος ἔξοχον ἔργον. Ἀναλώμασι τοῦ κ. Γεωργίου Μαυροκορδάτου προσελθούσα εἰς φῶς ἐκ τοῦ μεγάλου τυπογραφείου τοῦ Ἀδιστριακοῦ Λούδ, εἶναι ἀριστοτέλεσμα τυπογραφικῆς τέχνης. Ἀληθῶς εἰπεῖν, ὁ φιλόμουσος γόνος τοῦ περικλεοῦς οἴκου οὐδεὶς ἐξ ὧν ἐστὶν ἀπάντης ὅπως ἀποδείξῃ τὸ φιλολογικὸν τοῦτο μνημεῖον τοῦ ἀνδρὸς, ὅστις ὑπῆρξεν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων πολιτικῶν τοῦ ἑπτακαίδεκάτου αἰῶνος ἀλλὰ καὶ ἀληθῶς ἀγαθὸν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων; Ἡ εὐγένεια ἐπιβάλλει καθήκοντα. ὡς λέγουσιν οἱ Γαλάται, τῶν Ἑπιστολῶν δὲ ἡ πολυτελής ἐκδοσις μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ κ. Γεώργιος Μαυροκορδάτος συναισθάνεται τὰ μέγιστα καὶ ἐπιθυμῇ νὰ ἐπιτελέσῃ, κατὰ τὰ ἐνόντα, τὸ εὐγενὲς καὶ ἐθνωφελὲς τοῦτο καθήκον. Φοβούμεθα μὴ φανῶμεν ὑπὲρ τὸ δέον ἀπαιτητικοί· εἰ δὲ μὴ θὰ προετίθετο δημοσίᾳ τὸν κ. Γεώργιον Μαυροκορδάτον, νὰ μὴ ἀναβάλῃ ἐπὶ μακρὸν τὴν ἐκδοσὶν καὶ τοῦ ἄλλου ἐκεῖνου κειμηλίου, τῶν πολιτικῶν δηλονότι ἐπιστολῶν τοῦ ἀειμνήστου αὐτοῦ πατρὸς. Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος τοῦ μεγάλου ἀγῶνος εἰδείχθη ἐφάμιλλος

πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον, τὸν πραγματευθέντα καὶ συντάξαντα τὴν ἐν Καρλοδοσίῳ συνθήκην. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀμφοτέρων ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας μυστηριώδη συνάφειαν ὃ πρεσβύτερος Μαυροκορδάτος ἐκπροσωπεῖ κατ' ἐξουσίαν τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ἡθικὴν συνείδησιν τῶν υποδοφάντων Ἑλλήνων ὅπως ἡ δύναμις τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους εἶχε προῦν εἰς τὸ κατακλινεῖν τὴν ἀκμήν, ἤρξαστο δὲ συγχρόνως κατακλινούσα πρὸς μαρasmus ὃ δὲ νεώτερος Μαυροκορδάτος ἐκπροσωπεῖ τὴν ἔθνικὴν καὶ πολιτικὴν συνείδησιν τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὃν χρόνον αὕτη ἐξεγείρεται κατὰ τῆς δουλείας καὶ δημιουργεῖ μετὰ ἡρώϊκον ἀγῶνα ἐλευθέρων καὶ ἀνεξάρτητον πολιτικὸν βίον. Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ ἥρωος τῆς Σφακτηρίας καὶ τοῦ Μεσολογίου, τοῦ ἀληθοῦς πρωτοστάτου τῆς πολιτικῆς καλλιγενείας τῆς Ἑλλάδος, δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀνέκδοτος. Οὐχὶ λόγος καταγραφῆς ἀλλ' αὕτη τῆς Ἑλλάδος ἡ ἱστορία ἐπιβάλλει πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ συνεχίσωσι τὰς ἐκδοθείσας ἐπιστολάς τοῦ Ἐξ ἀπορρήτων συνεκδίδοντες μετ' ὀλίγον καὶ τὴν πολυτίμην πολιτικὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ κλεινοῦ αὐτῶν γεννήτορος. Ἡ μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ Ἐξ ἀπορρήτων ἐκπαιγεῖται ἤδη καλῶς καὶ εὐστόχως ἐν τῇ προτεταγμένῃ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ εἰσαγωγῇ. Ἀλλὰ καὶ τοῦ ἄλλου Μαυροκορδάτου ἡ οὐχ ἥττον ἐξοχὸς φυσιογνωμία πρέπει νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸ ἔθνος ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ λαμπρότητι διὰ τῆς ὅσον τάχιον δημοσιεύσεως τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν.

1545. Λόγος πανηγυρικός εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τῇ 30 Ἰανουαρίου 1879, ὑπὸ Μεθοδίου Παπαναστασιοπούλου, διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἑρμοῦπόλει Ἱερατικῆς σχολῆς. Ἐν Ἑρμοῦπόλει: Σύρου, 1879, 8ον, σ. 17.

1546. Συλλογὴ ἀποφάσεων τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καὶ τῶν Ἐφεσίων τῆς Γαλλίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1874 καὶ ἐφεξῆς, ἐπὶ διαφόρων νομικῶν ζητημάτων, ἥτοι τοῦ Ἀστυνομικοῦ δικαίου, ἐμπορικοῦ, ποινικοῦ, δικονομικοῦ κλπ. σχηματικῶν πρὸς τοὺς παρ' ἡμῖν νόμους. [Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ Ξενοφώντος Βαρδαρέσου δι-κηγόρου παρὰ τοῖς ἐν Ἀθῆναις δικαστηρίοις. Ἐν Ἀθῆναις τυπογραφεῖον ἀδελφῶν Βαρδαρήγου, 1879. Τιμᾶται διὰ μὲν τοὺς κκ. συνδρομητάς φρ. 8 προπληρωτέα ἀνὰ φρ. 2 κατὰ τριμηνίαν ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ φυλλαδίου διὰ δὲ τοὺς μὴ συνδρομητάς φρ. 10.]

1547. Ἡ Κοσμογονία, ἥτοι ἡ Ἐπιστήμη ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ πρὸς χρῆσιν τῆς νεολαίας ὑπὸ Α. Γωσσαίν, μετάφρασις Μ. Δ. Σαχορράφου ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἐκδοθεῖσα δαπάνῃ τοῦ κ. Α. Ραχοπούλου. Ἐν Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἀθηναΐδος, 12ον, σελ. 264.

1548. Ὀνειροκριτικὴς ἡ ἀκριβὴς ἐξηγήσεις τῶν ἀληθῶν ὄψεων ἢ τῆς προγνώσεως τῆς ψυχῆς καθ' ὅσον, συνταχθεὶς ἐκ πείρας καὶ ἐκδοθεὶς ὑπὸ Κ. Α. Φ. Ἐκδοσις τετάρτη, μετὰ πολλῶν προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων. Ἐν Ἀθῆναις, τυπογραφεῖον τὸ «Μέλλον». Τιμᾶται δρ. νέας.

1549. Τὸ ἄρθρον 47, μυθιστόρημα Ἀδελφου Βελῶ, μεταφρασθὲν ὑπὸ Κ. Σαλταμπάση. Ἐν Ἑρμοῦπόλει: Σύρου, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Πατρίδος, 12ον, σ. 464.

Προσεχῶς δημοσιευθήσεται ἐν τῇ Ἑστίᾳ ὁ ὁρατὸς λόγος ὃν ὁ φιλελλην ἑλληνοστῆς κ. Egggr ἀρτίως ἐξεφώνησεν ἐν τῷ ἐν Παρίσι «Ἐπιστημονικῷ συλλόγῳ» Περὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει. Ἡ μετάφρασις ἐγένετο ὑπὸ λογιῶν τῆς Ἑστίας φίλου, ἐν Παρίσιος διατρίβοντος.

— Ἐν Λονδίῳ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Θόμσον δίτομος περιγραφή τῆς Κύπρου μετὰ 60 λαμπροτάτων φωτογραφιῶν.

— Ἐν Βερολίῳ, τῇ ἐσπέρᾳ τῆς 20/1 φεβρουαρίου, εἰς ἐπὶ κλινῆς ἀνεκτικῆς ὁμηγύρεως, ἥς προσεβλήθη ὁ μουσικογράφος τοῦ πρῶτου θρόνου, ὁ καθηγητὴς Κούρτιος ἀπήγγειλεν μακρὸν λόγον περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφῶν, ὧν ἐξήρην εὐλόγητος τὴν μεγάλην ἀρχαιολογικὴν σημαντικότητά.

— Ἐν τινὶ ἐσχάτῳ δημοσίᾳ διηλὶξ ἐν Βερολίῳ ὁ ἐν-τριβὸς Αἰγυπτιολόγος καθηγητὴς Παῦλος Κάσσελ ἐπαρακα-τεύθη διὰ μακρῶν τὸ περὶ Σφίγγος ζήτημα, νέα ὅλως προσθεῖς εἰς τὰ τέως περὶ αὐτῆς γνωστά.

— Ὁ κ. Α. Ρ. Ραγκαβὴς ἐξελέχθη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς ἐν Πεντροῦπόλει Ἀκαδημίας.

ΕΣΤΙΑ

Ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἑστίας» πωλοῦνται οἱ μέγροι τοῦδε ἐκδοθέντες 6 τόμοι αὐτῆς, δεδεμένοι, πρὸς φρ. 8.

Ἐτησίαν συνδρ.: Ἐν Ἑλλ. φρ. 10. ἐν τῇ ἄλλ. φρ. 20.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ.

Κανάρης, ὑπὸ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου... Τιμ. λεπ.	5
Μελέτη ἐπὶ τῆς σημερινῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ θέσεως, ὑπὸ	20
Ἡ «Δίμνη τοῦ Ἀμαρτίνου», παρὰ φ. Ἀρισ.	
Βαλαωρίτου	10
Περὶ συγχρ. ἐν Ἑλλ. κριτικῆς, ὑπὸ Ε. Δ.	
Ῥοῖδου	25
Περὶ συγχρ. ἑλλήν. ποιήσεως, ὑπὸ Ε. Δ.	
Ῥοῖδου	25
Τὰ κείμενα, ὑπὸ Ε. Δ. Ῥοῖδου	25
Ὁ νέος κριτικὸς, ὑπὸ Ἀγγέλου Βλάχου ..	25
Νέα μελ. περὶ τοῦ ἑλλ. ζητήματος	20

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἀριθ. 1. Πέτρος ὁ Β' τῆς Βρασιλίας.	Τιμ. λεπ.	10
2. Περὶ ἀγάπης τῆς πατρίδος.		10
3. Ἀδαμάντιος Κοραῆς.		10
4. Ἀλέξανδρος Κουντουριώτης.		10
5. Ἀλέξανδρος Σούτσος.		10
6. Περὶ περιθάλψεως τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου.		10
7. Περὶ καθαριότητος.		10
8. Περὶ Κύπρου.		10

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Π. Ε.	Βαρόμ.	Θερ.	Κελ.	Αν.	Παρατηρήσεις.
Φεβ	7	742.39	14.9	10.1	Δ. τὴν νύκτα βροχὴ (0'''36)
	8	750.35	13.3	6.6	ΒΔ. τὴν μεσημβ. βρ. (2'''55)
	9	746.15	16.4	6.3	Ν.
	10	747.32	16.2	8.5	ΝΔ.
	11	749.41	17.9	10.1	Ν.
	12	752.90	20.7	11.5	Ν.
	13	752.47	20.9	11.7	ΝΔ.

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

[Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1879].

Ἄρτος γαλ.....	60	Μπιζέλια ἡ δικά.....	2.—
κ. α' π.....	52	Ἀγκινάρες ἐκ.....	15
κ. β' π.....	48	Σπανακί.....	20
Ἀστακὸς ἑκαστος.....	—	Ἀχάνον.....	15
κουτιοῦ.....	1.80	Πορτογάλλια ἐκ.....	10
Ταχίνι ἡ δικά.....	1.60	Μανδάρνια τὰ 2.....	—
Σουπιές.....	3.—	Ἀπίδια ἡ δικά.....	2.40
Καλαμάρια.....	2.40	Μήλα.....	1.60
Ὀκταπόδι.....	—	Χαλδᾶς.....	2.—
Μίδια.....	80	Καρύδια.....	80
Καλόγνωμες.....	1.—	γαλλικά.....	1.50
Πίνες ἐκ.....	20	Ἀμύδαλα Χίου.....	2.40
Στρεΐδια μεγάλα τὰ 2.....	40	Χουρμάδες.....	1.80
μικρὰ τὰ 2.....	30	Σταφ. βαζ.....	1.20
Φακὴ ἡ δικά.....	90	Φουντούκια.....	1.20
Ρεβίθια.....	60	Σύκα Σμύρνης.....	2.—
Φασόλια.....	60	Δαμάσκηνα.....	1.10
Κουκιά.....	60	Σοκολάτα 4 κομμ.....	1.50
Φάβα.....	90	Μέλι ἡ δικά.....	1.50
Χαδιάρια.....	16.—	Ἐλιον α' π.....	1.40
Ταραμάς.....	1.60	β' π.....	1.30
Ἀγγοτάραχον.....	24.—	γαλλ. φιάλη.....	2.—
Ἐλαίαι.....	1.—	Ὀρύζιον κοινόν.....	80
Ὀκταπόδι ξηρὸν.....	4.—	Βενετ.....	90
Σουπιές ξ.....	4.50	Πάστα ἡ δκ.....	80
Λεμόνια τὰ 2.....	10	Καφέ α' π.....	4.40
Κρόμμου ἡ δικά.....	20	β' π.....	4.20
χλ. ἡ δέσμη.....	5	Ζάχ. κεφ.....	1.80
Πατάτες ἡ δικά.....	30	ἔφεινιές.....	1.80
βενετίνες.....	40	Πατέλαιον.....	80
Κουκιά χλωρά.....	1.20	Κάρβουνα ὁ στατήρ.....	7.50